

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

105. De visitandis à Presbytero infirmis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

habeant familiaritatem, nec ullum malè loquendi vel sentiendi hominibus aditum tribuant: quia frequenter per hanc indecentem occasionem contigit ut diabolus, qui insidiatur sicut leo in cubili suo, de ruinis servorum Dei insultet. Si quis verò Clericus post interdictum Episcopi sui illicitis familiaritatibus extranearum feminarum voluerit inhærere, à communione habeatur alienus.

De eadem re. *Ex Concilio Nannetensi, capitulo VI.*

Concil. Nannet. c. 3.
Lib. 7. Capitular. c. 291.
Burchard, lib. 2. c. 116.

CIV. Inhibendum & modis omnibus interminandum est ut nullus sacerdos eas personas feminarum, sicut & in canone insertum continetur, de quibus suspicio esse potest, in domo sua habeat. sed neque illas quas canones concedunt, (quia instigante diabolo etiam in illis scelus frequenter perpetratum reperitur, aut etiam in pedissequis illarum) scilicet matrem, amitam, sororem. Sed si quis de his habuerit talem necessitatem patientem cui sit necessitas sustentatio Presbyteri, habeat in vicco aut in villa domum longè à Presbyteri conversatione, & ibi eis subministret quæ necessaria sunt. Sed & hoc secundùm auctoritatem canonicam modis omnibus prohibendum, ut nulla femina ad altare præsumat accedere aut Presbytero ministrare aut infra cancellos stare aut sedere.

De visitandis à Presbytero infirmis.
Vnde supra.

Concil. Nannet. c. 4.

CV. Cùm sacerdos audierit aliquem in-

firmari in sua plebe, quàm citiùs ad eum per-
gat, & ingressus cubiculum, aquam benedi-
ctam super eum & per omne cubiculum asper-
gat, cum antiphona *Asperges me Domine*
& versu *Exurgat Deus*. Deinde dicat oratio-
nem: *Deus qui sacerdotibus tuis tantam præ ce-
teris gratiam contulisti*. Deinde cantet septem
psalmos cum precibus pro infirmis. Post hæc
omnes jubeat extra cubiculum secedere, &
adpropinquans lecto quo infirmus decumbit,
eum blandè lenitèrque alloquatur, ut omnem
spem suam in Deo ponat, ut flagellum Dei pa-
tienter toleret, ut hæc ad purgationem & ca-
stigationem suam provenire credat, ut pecca-
ta sua confiteatur, ut emendationem promit-
tat, si Dominus vitam concesserit, pœnitentiam
pro culpis commissis spondeat, ut sub-
stantiam suam, dum adhuc sensus & ratio in
eo viget, disponat, ut peccata sua elemosynis
redimat, ut his qui in se peccaverunt indul-
geat, ut rectam fidem & credulitatem teneat,
ut de Dei misericordia nunquam desperet.
Cùm his & hujuscemodi allocutionibus fuerit
mens infirmi relevata, data benedictione sa-
cerdos recedat, non post multum reversurus,
détque locum ut ægrotus de peccatis suis pos-
sit cogitare.

De infirmis qui confitentur peccata sua & se
reconciliari exposcunt. *Ex quo supra.*

CVI. Infirmus, qui necessitate mortis ur-
gente confitetur peccata sua, sub ea condi-
tione à sacerdote reconcilietur, ut si ei Domi-
nus vitam donaverit sanitatèrque reddiderit,

E iiij

Burchard.
lib. 18. in ar-
gumento.

Concil. Nan-
net. c. 5.
Burchard. lib.
18. c. 3.